

ביהור בדרכ אפר

ויתבר גם מה שאמר משה לגבי בני ישראל "שש מאות אלף" ⁴¹
רגלי העם אשר אני בקרבו" ¹⁷, "אנכי" דיקא משה רבנו ⁴²
דייך ואמר 'אנכי' דוקא, ולא אמר "אנכי" (אף ששמואל נגעןש ⁴³
על זה שאמר "אנכי" הרואה", ולא אמר "אנכי" ⁴⁴ ואם כן ⁴⁵
לכורה לא ראוי לומר 'אנכי'), ⁴⁶

دلכורה, בגין שמשה היה ⁴⁷
"ענו מאך בשפלות גדרה ביוור ⁴⁸
מפל האדם אשר על פני ⁴⁹
הארמה"¹⁸, הנה קשותה ⁵⁰
לכלול את עצמו יחד עם כל ⁵¹
בני ישראל, והוא-לה-למיימר ⁵²
היה לנו, למשה רבנו, לומר "אשר ⁵³
אני בקרבו" שהוא לשון שלילות ⁵⁴
ונינה, לעומת 'אנכי' שהוא לשון ⁵⁵
התנשותם, כմבוואר לעיל?

אך הענן הוא, בגין שבאן ⁵⁶
היה צורך בעניין של ⁵⁷
התנשות והגבלה כו', ביחס ⁵⁸
ל"ש מאות אלף רגלי ⁵⁹
העם", שהיו ישראל בבחינת ⁶⁰
הrangle שלו¹⁹, ובכן אמר ⁶¹
"אשר אנכי בקרבו", "אנכי" ⁶²
דיקא, שמורה על עניין ⁶³
התנשותם כו'. ⁶⁴

ר) והגנה בסיסים הטעמים של ⁶⁵
אדמוני חוקן משות תקס"ב ⁶⁶
בג'ל, מבאר, שיעיש שמי ⁶⁷
בחינות "אנכי", כולם, בגין ⁶⁸
עצמם יש שתי דוגות, כי גם ⁶⁹
"אנכי" שmorph עלי ⁷⁰
התנשותם לעומת 'אני' שמורה על ⁷¹
שלילות הוא בוחינת גלווי ⁷²
הוומר 'אנכי' שכך הוא מגלה את ⁷³

בעניין של התנשותם והגבלה כו', ביחס ²⁶
ישראל בבחינת הרagle שלו¹⁹, ובכן אמר "אנכי" דיקא, ²⁷
שמורה על עניין התנשותם כו'.

(ד) והגנה בסיסים הטעמים משות תקס"ב ה'עליל, מבאר, שיעיש שמי בוחינת גלווי, ²⁹
"אנכי", כי גם "אנכי" שmorph על התנשותם הוא בוחינת גלווי, ³⁰

(13) ראה פרדס שער ג (שער אם האס הוא הכתה) פ"א. עץ חיים שער ו (שער העקדומים) פ"ג. (14) שמואל-א ט, יט.
(15) ראה ספרי דברים א, יז. מדרש שמואל ויל"ש לש"א שם (ובהערות כ"ק אדרמור שליט"א לסת"מ תקס"ב הנ"ל ע"ז)
שיגו: דפסחותו אינו מובן למה נענס ע"ז, שהרי "לنبيיא היום יקרא לפנים הרואה" (שמואל-א ט, ט). (16) ראה ברכות
כב, א. ושם. (17) בהูลותך יא, כא. (18) שם יב, ג. (19) תור"א בראשית א, ב.

ביהור בדרכ אפר

ולהתנשותם בנגדו כnder השואל, אzo יאמר העונה אָנֹכִי עֲשִׂיתִי,
שהוא המעה "אנכי" מורה על עניין התנשותם ולהגבלה כו',
כלומר, כיilo אומר, האינ' יודע מי שאנכי וכי אין מכיר את
מעליה הגודלה וכבודמה.

וזה עקר בהפרש בכל מקום

בין פירוש "אנכי" ל"אנכי", ¹ (של השוואל), ואיך להסביר ולהתנשותם
ש"אנכי" הוא פשמדבר ² בנגדו, אzo יאמר אָנֹכִי עֲשִׂיתִי, שהוא מורה על
בשפלות [זוהו גם מה ³ עניין התנשותם ולהגבלה כו', קלומר, האינ' יודע
ש"אנכי" אוטיות "אין"¹³ מישאנכי וכבודמה. וזהו עקר בהפרש בכל
לשון ביטול, הפוך עניין המיצאות], ⁴ מי שאנכי וכבודמה ⁵ מקום בין פירוש "אנכי" ל"אנכי", ש"אנכי" הוא
ו"אנכי" הוא פשמדבר גבורה ⁶ דיבורים שמכבים ומנסאים אותו, ⁷ כמו שמואל הנבי, כאשר שאל ⁸ הלה חפש את האתנות ופוגש את ⁹ שמויאל שאמר "אנכי" הרואה"¹⁴, וכך נגעןש כו'¹⁵. וך"ל. ובזה יוכן בשייחו ישראל במצרים ¹⁰ ובריך ה' להצאות ממצרים, שהוא ¹¹ שפלות וירידה גודלה, לך בתיב אָנֵי ה' אשר
נענש כו'¹⁵. וך"ל וזה למבחן. ¹² ובזה יוכן הטעם הפנימי לכך ¹³ שהיושר במליצים ויריד ¹⁴ ה' להצאים ולהעלותם ממצרים, שהוא ¹⁵ שפלות וירידה גודלה ¹⁶ שהקורוש-בורוד הוא השיל והוורי או עצמן, כביכול, לך בתיב אָנֵי ה' ¹⁷ ג) ולהעיר שעיל-פייזה יתבר גם מה שאמיר אשר הוציאתיך כו' כי אָנֵי ה' ¹⁸ לשון שלילות, אבל בשעת מפן ¹⁹ אשר אני בקרבו¹⁷, "אנכי" דיקא, ולא אמר תורה שהיתה התחגלוות אלקות ²⁰ "אנכי" (אף ששמואל נגעןש על זה שאמר "אנכי" הרואה", ולא אמר "אנכי", בגין שmorph עלי פניו ²¹ ברכות אלוקתי זו שבאה לידי ביטוי הגודלה והרוממות של הקوش ברוך הוא בקהלות ובקרקים (בדי ²² שmorph היה ענו מאך מפל האדם אשר על פני ²³ הארץ" ¹⁸, הנה קשותה לכלול את עצמו יחד לפעול הענן ד"איימה ויראה ורחת זיע"י¹⁶), לך בתיב אָנֵי ה' ²⁴ בעיתות תורה, לך בתיב אָנֵי ה' ²⁵ על כל הנוכחים בקרבו¹⁷. אך הענן הוא, בגין שבאן היה צורך ²⁶ רחוי, בלאר ²⁷ קלויד ²⁸ שאנכי מי ²⁹ והוא רהורות על המעלה ³⁰ והרוממות של הקדוש ברוך הוא, ³¹ וך"ל וזה למבחן.

(ג) ולהעיר שעיל-פייזה